

hensyn, som har begrundet udelukkelsen, fortsat er til stede, kan sigtede dog af retten afskæres herfra, ligesom retten kan pålægge forvareren ikke at give sigtede underretning om, hvad der er passeret i retsmødet. Pålæg efter § 748 kan udstrækkes, indtil tiltalte har afgivet forklaring under domsforhandlingen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.3.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2 (retsplejelovens § 835, stk. 2)

Efter den gældende bestemmelse i § 835, stk. 2, kan anklagemyndigheden under sagens forberedelse give forvareren pålæg om ikke at videregive oplysninger om et vidnes bopæl til tiltalte, hvis anklagemyndigheden under domsforhandlingen agter at fremsætte anmodning om hemmeligholdelse af vidnets bopæl. Dette pålæg kan af forvareren indbringes for retten.

Ved den foreslåede bestemmelse skabes der som en naturlig konsekvens af bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 4, hjemmel til at meddele forvareren pålæg om ikke at videregive oplysninger om et vidnes navn, stilling og bopæl til tiltalte i perioden fra efterforskningens afslutning, indtil retten har taget stilling til spørgsmålet om eventuel hemmeligholdelse af vidnets identitet over for tiltalte.

I Retsplejerådets betænkning nr. 1056/1985 foreslog rådets flertal, at der indførtes en sådan hjemmel til at give forvareren pålæg om hemmeligholdelse. Der henvises herom til betænkningen s. 43-44. I overensstemmelse med den gældende affattelse af bestemmelsen i retsplejelovens § 835, stk. 2, tillægges kompetencen til at træffe afgørelse herom anklagemyndigheden, men afgørelsen kan af forvareren indbringes for retten.

Til nr. 3 (retsplejelovens § 841)

Efter den gældende bestemmelse i § 841 kan retten forud for domsforhandlingen efter anmodning fra anklagemyndigheden, forvareren eller et vidne træffe afgørelse om dørlukning, referatforbud, navneforbud, eller om, at tiltalte skal forlade retslokalet, mens et vidne afhøres.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at retten også får mulighed for forud for domsforhandlingen at tage stilling til en anmodning om hemmeligholdelse af et vidnes identitet efter de foreslåede bestemmelser i § 848, stk. 2 og 3.

Også afgørelser om hemmeligholdelse af et vidnes navn, stilling og bopæl, jf. stk. 2, nr. 2, og stk. 3, der træffes forud for domsforhandlingen, kan kæres efter den foreslåede bestemmelse i § 848, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 4 (retsplejelovens § 848)

Den foreslåede affattelse af bestemmelsen i retsplejelovens § 848 følger i det væsentlige – med visse lovtekniske ændringer – det forslag, som Retsplejerådets flertal fremsatte i betænkning nr. 1056/1985. Der henvises til betænkningen s. 35-38 og 44-46 samt til pkt. 4.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Bestemmelsen, der direkte kun vedrører sager, hvor der rejses tiltale for landsretten, finder gennem henvisningsbestemmelserne i §§ 927 og 939 også anvendelse i straffesager, der behandles ved byretten.

Om de nærmere betingelser for, at retten efter forslaget kan træffe bestemmelse om begrænsninger i tiltaltes kendskab til vidnets identitet, henvises til pkt. 4.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Om forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention henvises til pkt. 5 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Hemmeligholdelse alene af et vidnes bopæl for tiltalte vil som hidtil kunne ske, hvis afgørende hensyn til vidnets sikkerhed taler for det.

I overensstemmelse med strafferetsplejens såkaldte proportionalitetsgrundsætning, hvorefter der altid bør anvendes den mindst indgribende foranstaltning blandt flere mulige, er forslaget til ny affattelse af § 848 udformet således, at den foranstaltning, som er mindst indgribende overfor tiltalte, findes i bestemmelsens første stykke, mens de mere indgribende foranstaltninger findes i stk. 2 og 3.

Den foreslåede bestemmelse suppleres af retsplejelovens regler om dørlukning. I tilfælde, hvor retten bestemmer, at et vidnes navn, stilling og bopæl ikke må oplyses for tiltalte, og at tiltalte skal forlade retslokalet under vidnets forklaring, vil det i reglen være hensigtsmæssigt, at der træffes bestemmelse om dørlukning, jf. retsplejelovens § 29, for at undgå, at vidnets identitet kan røbes ad denne vej.

Endvidere foreslås som en særlig retsgaranti, at afgørelsen om hemmeligholdelse af et vidnes identitet og om evt. udelukkelse af tiltalte fra at overvære forklaringen træffes ved kendelse, og at en sådan kendelse kan kæres også under domsforhandlingen eller under dennes forberedelse, jf. retsplejelovens § 968, stk. 2. Kendelsen kan kæres, uanset om den alene omhandler hemmeligholdelse af et vidnes navn, stilling og bopæl, eller om den tillige vedrører spørgsmålet om udelukkelse af tiltalte fra at overvære forklaringen.

Efter retsplejelovens § 968, stk. 1, tilkommer kæreadgangen enhver, over for hvem beslutningen indeholder en afgørelse. Ud over anklagemyndigheden og forvareren kan således også vidnet selv kære en ken-